

1.

Juliette wierp een vluchtige blik op haar telefoon, en keek vervolgens weer naar de deur. Een brede glimlach brak door op haar gezicht toen ze Laurette binnen zag komen in het restaurant. Ze verheugde zich over het weerzien met haar zus als luitenant Dunbar in ‘Dances with Wolves’ toen hij zijn dagboek dat hij dacht verloren te hebben in de rivier terugvond.

Terwijl Juliette haar enthousiasme probeerde te temmen, liep Laurette met vloeiende bewegingen richting haar tafel, zelfverzekerd in haar strakke jerseyjurk die precies op de helft van haar dijen stopte. Haar suède overknee laarzen met hoge hakken maakten haar benen nog langer dan ze al waren. Door zich uitsluitend in het zwart te kleden, accentueerde ze haar natuurlijke uitstraling, de eigenaardige combinatie van zachtheid en kracht, mysterie en frivoliteit. Juliette hoefde niet om zich heen te kijken om te weten dat alle mensen in het restaurant – met name de mannen – hun eten vergaten en hun verwonderde blikken op haar zus vestigden. Op elk ander moment in haar leven zou Juliette zich onzeker voelen in haar bijzijn, maar niet nu.

Ze stond op en sloot haar zus in haar armen. Er hing een frisse, luxueuze lucht van allerlei stylingproducten om haar heen, zoals waarschijnlijk om alle kappers na hun werktijd. Het lukte Juliette net een kus op de wang van haar zus te drukken voordat Laurette zich uit hun

omhelzing losmaakte. Nieuwsgierig en tegelijkertijd gefascineerd bekeek Juliette haar grijsgroene ogen, die als twee edelstenen sprankelden in haar gezicht. Als Laurette boos was, kleurden ze donkergroen, als ze gelukkig was, werden ze grijs als zilver en kwamen de gouden vlekken om haar pupillen tevoorschijn. De ogen van een tijgerin. Ze had haar korte haar witblond geverfd, vandaar dat ze meer opvielen dan ooit. Iemand had haar verteld dat ze sprekend op Katy Perry leek en sindsdien deed ze ongeveer alle kapsels van de zangeres na: blauwzwart met lange lokken, rode pixie, lichtroze bob. Ze ging recht tegenover Juliette aan de ronde tafel zitten en wenkte met haar kin omhoog naar haar glaasje: ‘Wat heb je daar?’

‘Rosé bier. Lekker fruitig, wil jij ook?’

‘Rosé is fine, maar dan wijn, geen bier.’ Laurette sloeg een menukaart open en kneep haar ogen tot spleetjes.

‘Hoelang is het eigenlijk geleden dat we elkaar hebben gezien, sis?’ vroeg ze eventjes later, terwijl ze de kaart terug in zijn houder zette.

‘Het zal een jaar zijn, toch?’ zei Juliette peinzend.

‘Ik was heel boos op je. Dat ben ik nog steeds een beetje.’

‘Dat heb je ook in je bericht gezegd. Nogmaals sorry. Hoelang blijf je?’

‘Tot ik terugga naar Londen, bedoel je? Ik ga niet meer terug. De zaak die mijn baas daar had geopend, maakte geen winst. Ik werk weer in de oude kapsalon.’

‘Dat klinkt super, we kunnen elkaar dus vaker zien.’

Laurette beaamde het met een gesmoord geluid. ‘Je ziet er leuk uit, je hebt meer stijl. Ik vind het een leuke combi, dat haarbandje in hetzelfde model als je trui.’

Juliette raakte kort het fleurige haarbandje dat bedoeld was om haar te lang geworden pony op zijn plaats te houden aan. ‘Dit ding? Oh, het stelt niets voor.’ Zoals altijd voelde ze zich verplicht om een compliment terug te geven: ‘Ik vind je oorbellen bijzonder.’

‘Ja, hè? Ze zijn handgemaakt en hebben jaspis steentjes erin, kijk,’ antwoordde Laurette terwijl ze haar hoofd half omdraaide en het even stil hield.

Juliette spitste haar oren. Klonk Laurettes stem een beetje schor? Het zou best kunnen dat haar zus weer was begonnen met roken en ze wist maar al te goed hoe moeilijk het voor haar was hiermee te stoppen. Had ze er iets over gezegd, dan had Laurette er hoogstwaarschijnlijk niet positief op gereageerd dus ze besloot om haar mond dicht te houden. ‘Jaspis steentjes?’ vroeg ze.

‘Yep, ze zijn goed voor je gezondheid en mentale rust.’

‘En werken ze?’

‘How do I know, ik heb ze pas gisteren gekocht op de Pandora site.’

Juliette glimlachte. Laurette begon al op de middelbare school Engelse woorden en uitdrukkingen te gebruiken in haar spreektaal toen ze regelmatig meidenbladen las, met name *Girlz*, als ze zich goed herinnerde. Daar leerde haar

zus - naar haar eigen zeggen - alles over kapsels en mode, maar ook over jongens en horoscopen. Haar Engels kwam voornamelijk tevoorschijn als ze gespannen was.

De serveerster kwam bij hun tafel en tikte met het pennetje hun bestellingen op haar tablet. Juliette vroeg om een regenboogsalade met mango en tomaatjes. Uit haar ooghoek zag ze Laurette een scheve mond trekken, zoals ze verwachtte.

Ze gaf het eten van vlees op toen ze haar beste vriendin Irene ontmoette, die vegetariër was. Tot dan toe had ze nooit aandacht geschonken aan dierenleed. Iemand